

сегашно то; освешъ предложении те веома достоубрни примери, да приведемъ во оубрение и отъ сегашни те Болгарски списатели єдногдѣ, който є веома често оупотребилъ тока сокращеніе. Въ Болгарска та дрѣмѣтїка, коѧто є издала Христанъ Павловичъ (същій изъ Дупница македонска) оучитељ Сибирскій, въ Белиградъ во 1833, на стран. 3. писувалъ тако, во изговаранѣ то, вм. во изговараніе то. И на стран. 5. това измѣняванѣ, вм. измѣнаваніе. И на стран. 7 изятіе или изважданѣ, вм. изважданіе. И на стран. 13 во умножаванѣ то, вм. во оумножаваніе то. И дрѹги многочисленни въ предречениата дрѣмѣтїка. Отъ изложении те прѣчес доказателства, не може никой да противорѣчи, защо тока сокращеніе въ глаголните имена не є правилно и прѣятно. Нѣ обаче въ сїчки те шо окончаватъ на ѹ, защо не можемъ правилно да скратимъ знаменіе на знаменѣ, нито царствїе на царствѣ, нито житїе на житѣ, но стоаніе на стоанѣ, сѣдѣніе на седенѣ, веома добре и правилно скращавамъ. Ако и да глѣдамъ защо въ старо то време и въ царствїе, и въ житїе, и въ ѿбїе са ги скращавали.

(6) Въ прилагателни те имена на-люжескія родъ, понеже некои произносатъ членатъ на